

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום רביעי ג' בשבט תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - ל"א

1. **משנה - אלו אופנים שנינו, של 'בחזקת קיימין' במניח פירות להפריש עליהן?**
 - א. הניח פירות, שתמיד כשיאכל טבל, המעשרות יהיו מהמונחים, וכן מעות לפדות עליהן מעשר שני - מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין.
 - ב. ר' אלעזר - אם בדק ומצא שנאבדו - חושש על הטבל שתיקן מעת לעת, ואם עוד לא אכלו, יפריש.
 - ג. ר' יהודה - המניח יין עבור הפרשה, צריך לבדוק שלא החמיץ, ג' פעמים בשנה: כשמנשבת רוח קדים במוצאי החג, [ודווקא כשכבר נכנסה תקופת תשרי] בהוצאת סמדר, ובזמן כניסת מים בבוסר.

2. **מאיזה זמן מונים את ה'מעט לעת'?**
 - א. ר' יוחנן - מאתמול בשעה זו של הבדיקה, וקודם לכן סומכים על החזקה.
 - ב. בשם ר"א ב"ר ינאי - חוששים למפרע על כל הימים שהפריש עליהן עד המעט לעת של ההנחה. והקשו עליו שא"כ הו"ל 'עד מעט לעת'. קשיא.

3. **משנה במקוואות - מקוה שהיה בחזקת כשר, ולאחר זמן נמדד ונמצא חסר - כל הטהרות שנשתמשו בהן, בכלים ואנשים שטבלו באותו מקוה למפרע, טמאים. מה הטעם?**
 - א. אם המקוה ברשות היחיד - כל ספק טומאה ברה"י, טמא.
 - ב. אם המקוה ברשות הרבים - מה שמצינו שספק ברה"ר טהור כשיש ספק אם נגע, אבל זה שהיה טמא ודאי, אל תטהרנו בטבילת ספק. ומשנה זו חלוקה על ר' אלעזר במשנתנו, ואין לפרש שלמפרע היינו 'מעט לעת'.

4. **על אלו זמנים בשנה, אמר ר' יהודה שבהן מוכרין, ומה הנפק"מ בזה?**
 - א. תבואה - לפני עונת הזריעה, בשעת הזריעה, ובפרוס הפסח.
 - ב. יין - בפרוס הפסח, ובפרוס עצרת, ובפרוס החג.
 - ג. שמן - מעצרת ואילך. הנפק"מ - לשותפין - שאין אחד יכול למכור בלא דעת חבריו חוץ לזמנים אלו, אבל בזמנים אלו אין צריך לימלך, ואם מכר והתייקר אינו חייב. מכאן ואילך - כל יום הוא זמנו למכור.

5. **"ויהי כזרוח השמש וימן אלוקים רוח קדים חרישית" מהי 'חרישית'?**
 - א. רב יהודה - מלשון חרישה, שהיא חזקה, ובשעה שמנשבת עושה תלמים תלמים בים, דחה רבה: שלפ"ז: לא מובן מדוע יונה התעלף מהחום.
 - ב. רבה - כיון שהיא חמה, משתקת את צינת כל הרוחות האחרות מפניה. וזהו גם ביאור הכתוב 'אשר בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום'.

6. **אלו מעשים הובאו בענין רוחות?**
 - א. רב הונא ורב חסדא ישובו, חלף גניבא, אמר אחד, נקום לפניו דבר אוריין הוא, אמר השני, לפני בעל מחלוקת נעמוד? שהיה חולק על מר עוקבא. לבנתיים הגיע גניבא ושאלם במה עוסקים, ענו לו 'ברוחות'. אמר להם בשם רחב"ר בשם רב: ד' רוחות מנשבות בכל יום, ורוח צפונית שנוחה היא מנשבת עם כולן, ובלעדיה, אין העולם מתקיים שעה אחת, ורוח דרומית קשה מכולן, ואלמלא המלאך נץ מעמידה, מחרבת כל העולם.
 - ב. רבא ורב נחמן בר יצחק ישובו, חלף לפנייהם רב נחמן בר יעקב שישב בעגלת שרים של זהב, ופרושה עליו גלימת תכלת, שרים. רבא הלך לקראתו, רנב"י לא הלך, אמר, שמא הוא מאנשי בית גלותא, רבא צריך להם, אני לא. אבל כשהבין שזה רב נחמן בר יעקב, הלך גם הוא. ר"נ בר יעקב גילה את זרועו כיון שהיה לו חם ואמר רוח קדים מנשבת.

7. **אלו מאמרים אמרו האמוראים על רוח מזרחית, ושלושתם דרשו זאת ממקרא אחד?**
 - א. רב - אשה מפלת בו.
 - ב. שמואל - אפילו מרגלית שבים מרקבת בו.
 - ג. ר' יוחנן - אפילו שכבת זרע שבמעיי אשה מסרחת בו. מקורם - "... יבוא קדים רוח ה' ממדבר עולה - יבוש מקורו - זו מקורה של אשה, ויחרב מעיינו - זה ש"ז שבמעיי אשה, הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה - זו מרגלית שבים.

'כי בין אחים יפריא' - רבא: אפילו הידית שבראש המעדר מתרופפת מהחום. רב יוסף: אפילו יתד התקועה בקיר. ראב"י: אפילו קנה בסל נצרים.